



KERÉK IMRE

In memoriam Nagy Gáspár

Nem félt soha szállani ütközetbe
Az Igazság kardjával oldalán,
Gyűlölet, vak düh őt mégsem vezette,
Gógót nem ismert, a Hitet csupán.
Árulót és spiont csak megvetett.
S kit szeretett: végleg szívébe zárta,
Péterként nem tagadta meg soha –
Állunk némán: kevesebb lett a Strázsa,
Repked a vártán árva zászlaja.

2007. január

BÖRÖNDI LAJOS

dadogás

Nagy Gáspár halálhírére

*most már „öröknyár” van
te lent a nyirkos földben
mi fent az árulásban
éjfél utáni csöndben*

*emlékszem alig éve a
gyásztéri döbbenetben
álltunk Magyaróváron szemben
a megfeszítettekkel*

*a temetőket jártuk
besötétedésig
jártunk vérszín avarban
bokáig jártunk térdig*

*a sírást hagyjuk! könnyünk
hiába csordul érted
könyvedet olvasom most
és verseiddel félek*

Feketeerdő, 2007. január